

O KRÓLEWNIE, KTÓRA POSZŁA DO POPRAWCZAKA

Osoby:

Narrator - gadacz

Król - szmata w koronie

Honorata - cholera w koronie

Pascal - służący, ale czyj?

Narrator: - **Działo się to dawno dawno temu, że nikt już tego nie pamięta. Ja pamiętam. Pamiętam jak pewnego dnia ojciec królowny (powiedzmy: król) postanowił oddać ją za męż. Nieważne komu, byleby się pozbyć z domu. A piekielny miała charakter.**

Honorata: (*wpada i kłapie paszczą*) - **Proszę stąd wyjść! Wyjść wyjść wyjść! Natychmiast!**

Narrator: - **Nie wyjdę. Mam swoją godność.**

Honorata: - **Dobra. Dawać mi ojca!**

Król: (*wychyla się strachliwie, oczy rozbiegane, włos nastroszony*) - **O, Boże... Słucham...**

Honorata: - **Dawaj tu na scenę! Migiem!**

Król: (*nieśmiało*) - **Honorato, nie przy ludziach. Ja mam swoją godność.**

Honorata: - **Ty nie masz godności. Godność ma Narrator.**

Narrator: - **Tak tak, godność mam po ojcu - baaaardzo stara godność.**

Honorata: - **Widzisz?! Baaaardzo stara godność.**

Król: - **Tak, stara. Stara???? Córko, ty jesteś stara. Wyjdź wreszcie za męż! WYJDŹ! WYJDŹ NATYCHMIAST!**

Honorata: - **Ani mi się śni!** (*kopie Króla w nogę*)

Król: - **To boli. Nie możesz kopać narratora?**

Honorata: - **Nie. On ma swoją godność.**

Narrator: - **Narrator nie chcąc się powtarzać, pokiwał tylko głową.** (*kiwa głową, że ma godność*)

Honorata: - **Tato, ja muszę wyjść. Teraz kop się sam.** (*wychodzi*)

Król: (*kopie się sam*)

Narrator: - **Honorata wychodzi. A teraz wchodzi służący Pascal! Pascal ma godność po pradziadku.**

Pascal: (*do Narratora*) - **Za dużo wiesz!... (do Króla) Co jaśnie Pan robi?**

Król: (*nie przerywając kopania*) - **Córka mnie kopie.**

Pascal: - **A fe!** (*wychodzi*)

Narrator: - **Mijały godziny, a król wciąż kopał się po nodze.**

Honorata: (*wychyla się na chwilę*) - **Ojciec, zmień nogę! He he!**

Król: - **Kto mi dał taką córkę?! Trzeba ją oddać do poprawczaka!**

Narrator: - **Na te słowa wszedł służący Pascal, który podsłuchiwał pod drzwiami.**

Pascal: *(do Narratora)* - **Za dużo wiesz!... *(do Króla)* Kto ma być wychowawcą?**

Król: - **Pan Romek.**

Pascal: - **A fe!** *(wychodzi)*

Król: - **Dlaczego? Pan Romek niejedną królową wychował. Pamiętasz Ludmiłę?**

Narrator: - **Niedobry przykład. Ludmiła siedzi za porwanie karocy z amerykańskimi królewiczami.**

Król: - **A to dziwne. A królowa Mogiłka?**

Narrator: - **Fatalny przykład. Siedzi za zabicie ojca. Ponoć zemściła się za oddanie do poprawczaka.**

Król: - **O, rany rety!**

Narrator: - **Tu następuje pauza w której król się oblewa potem ze strachu.**

Król: - **Mogłeś tego nie mówić, Przecież mam swoją... trochę mam tego... Nie mam?**

Narrator: - **Nie.**

Król: - **Trzeba ją wypuścić szybko z poprawczaka.**

Narrator: - **Pascal już czekał pod drzwiami. A ja za dużo wiem.**

Pascal: *(patrzy podejrzliwie na Narratora)* - **Jaśnie Pan ją uwalnia?**

Król: - **Uwalniam.**

Pascal: - **A fe!** *(wychodzi)*

Król: - **Ojej! A jak Honorata mi poderżnie gardło?**

Narrator: - **Nie wiem, czy gardło, ale coś pewnie poderżnie. Właśnie idzie z nożem...**

Król: - **Dzień dobry Honoratko... Prawa nóżka kopie lewą, lewa kopie prawą... *(kopie się)***

Honorata: - **Wiesz co, tato... ty nigdy nie miałeś godności. Postanowiłam właśnie... *(unosz nóż)***

Narrator: *(decyduje nagle)* - **...Honorata postanowiła właśnie przeprosić ojca.**

Honorata: *(nie wierząc własnym uszom)* - **Co?!**

Narrator: - **Honorata postanowiła przeprosić ojca.**

Honorata: - **Czyś ty zdurniał na koniec bajki?! Mów, że go zabijam! Mów!**

Narrator: *(spokojnie kontynuuje)* - **...Ponieważ pokochała Pascala, a on pokochał ją.**

Pascal: *(wpada przerażony na scenę)* - **A FE! A FE!**

Narrator: *(z odrobiną sadyzmu)* - **...I postanowili się pobrać.**

Honorata i Pascal: - **Nieeee!**

Narrator: *(spokojnie)* - ...**Ponieważ tak powiedział Narrator, który za dużo wie. Wie kto naprawdę porwał karetę i zabił ojca Mogiłki.**

Król: *(przechodząc obok Pascala)* - **A fe!** *(kopie Honoratę w nogę i wychodzi)*

Może i KONIEC...

Autorzy: Joanna Matysik, Władysław Sikora